

КЪДЕ СТОЯ В ГОСПОД?

Невероятно откровение за Божията милост

Дейвид Уилкерсън

13 Октомври 2003

Изход 33 глава ни представя един парадокс. Стих 11 ни казва: „И ГОСПОД говореше на Моисей лице в лице, както човек говори с приятеля си.“ Само няколко стиха след това четем: „И (Бог) каза още: Не можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да Ме види и да остане жив“ (33:20). Това буквално означава: „Лицето Ми не трябва да бъде видно.“

Какво да правим сега? Единият стих ни казва, че Моисей видя лицето на Господ. Но другият ясно казва, че никой не е виждал Божието лице и да е оцелял.

Всъщност, Моисей не видя буквално Божието лице. Този стих говори за невероятната близост, която имаше Моисей с Бог. Той говори за прозрения и откровения, които Господ даде на Моисей поради връзката им. Моисей прекарваше цели дни в Божието присъствие и искаше да Го познава. А Библията казва, че Бог познаваше Моисей като приятел (33:11). Това говори, че Моисей „видя“ Бог (или Го познаваше) както никой друг преди това. Моисей придобиваше познание и разбиране за Божието сърце, поради многото време, което прекарваше с Него.

Сега, всичко това се случи в критично време от историята на Израел. Израилтяните току що бяха извършили грях срещу Господ. Те бяха разтопили всичкото си злато и си бяха направили идол под формата на златно теле. И се покланяха на идола, като танцуваха в демоничен транс.

Но идолопоклонството на Израел представляваше нещо повече от поклонение на златното теле. Хората също така криеха малки идоли в шатрите си и им се покланяха тайно. Библията ни казва: „Напротив, носехте скинията на Молох и звездата на бога Рефан, изображенията, които си направихте, за да им се кланяте.“ (Деяния 7:43)

Всичко това предизвика Божия гняв. Той каза на Моисей: „И сега остави Ме, да пламне гневът Ми против тях и да ги изтребя“ (Изход 32:10). Тук е важно да отбележим, че Моисей не беше съгрешил с останалите израилтяни. Той беше на планината с Господ през цялото време. Но Моисей все още отговаряше за действията на хората. Като водач на Израел, той се отъждествяваше с греха на народа, заявявайки: „Този народ извърши голям грях, че си направи богове от злато!“ (32:31)

Моисей знаеше, че Господ имаше право да унищожи целия лагер. Но това предизвика проблем. В крайна сметка израилтяните бяха Божия народ. Свещениците и левитите бяха ръкоположените Му служители, а Господ беше сключил завет с тях. Така че Моисей се опита

да говори с Бог като каза: „Да, Господи, това е Твоят народ. И те извършиха ужасно богохулство. Ти им показа само любов, а те съгрешиха в лицето на голямата Ти светлина.

Но, Господи, те все още са Твой народ. И ако ги отсечеш, те са обречени. Нямаме къде да отидем. Няма към кого да се обърнем, нямаме друга надежда. Можем да си изкопаем гробовете, да седнем тук и да чакаме да умрем.“

Помислете за дилемата, пред която беше изправен Моисей. Той познаваше грешната природа на Израел от собствен опит. Сърцата на хората очевидно бяха склонни да се върнат към греха. В последните дни от живота си Моисей щеше да им напомни: „Помни, не забравяй как си разгневявал ГОСПОДА, своя Бог, в пустинята! От деня, когато излезе от египетската земя, докато стигнахте на това място, вие сте били непокорни на ГОСПОДА.“ (Второзаконие 9:7). Но Моисей познаваше и собствения си грях. Въпреки, че не се поклони пред златното теле, той знаеше, че човешката му праведност не беше приемлива в Божиите очи.

Сега, докато Моисей беше изправен пред тази дилема, той се смути. Като че казваше: „Господи, имаш право да ни съдиш веднага. Аз вероятно бих направил същото ако бях на Твое място. Но имам един проблем. Нещо в тази криза се отнася до мен.

Ти каза, че ме познаваш по име. Познаваш всеки мой ход, знаеш кога ставам и кога лягам. Близък съм с Теб и съм намерил благодат в Теб. Но, Господи, сега съм в най-голямата криза в живота си. И има нещо, което не знам за Теб при тази ситуация. Това е нещо много важно и аз трябва да го знам.

Ако имаш благоволение към мен, тогава моля те, кажи ми какво ще направиш с народа Си, когато паднат в грях. Покажи ми къде стоя с Теб сега, в тази криза. Все още ли съм ти приятел? Все още ли съм в Твоята благодат? Ние, Твоят народ, все още ли сме в благодатта Ти? Виждал съм как се грижиш за нас във всяко изпитание. Но не Те познавам сега, в тази криза. Не знам как ще реагираш на греха ни.“

В тази сцена Моисей е нещо повече от водач на Израел. Тук той изобразява Божия народ, който е съгрешил срещу небето. (Собственият му грях го осъждаше пред Бог. Библията казва, че всички сме съгрешили и сме отпаднали от Божията благодат.)

Накрая Моисей извика: „Покажи ми, моля Ти се, пътищата Си, за да Те позная“ (Изход 33:13). Оригиналният текст тук казва: „Покажи ми Самият Себе Си“, като думата „Себе Си“ се превежда като „сърце“. Моисей казваше: „Господи, трябва да познавам сърцето Ти. Имам нужда от ново откровение за славата Ти. Трябва да ми покажеш нещо от Себе Си, да оправиш теологията ми. Не знам как да дойда при Теб при тази криза. Не знам как да Те търся за благодат, не знам дори как да вярвам за нея.“

Какво става когато онези, които обичат Исус са уловени в грях?

Трябва да се поставим на мястото на Моисей. Как реагираме тогава, когато знаем, че заслужаваме Божия гняв? Няма значение колко голям или малък мислим, че е грехът ни. Всеки грях е достатъчно голям за да заслужи Божието наказание.

Както и Моисей, така и много от нас имат голяма близост с Бог. Но е възможно да оскверним тази близост и да си развалим приятелството. Може да сме благословени с големи откровения, но сме съгрешили срещу светлината, която ни е дадена. Показана ни е била голяма любов, но ние съгрешихме в лицето ѝ. Сега у нас се надига вик: „Господи, кажи ми какво ще направиш в този вид криза. Трябва да познавам и тази Твоя страна. Ако грехът ме изненада, ако си издигна златен телец в сърцето, как ще реагираш Ти?“

По време на криза съвестта ни изпитва угризения. Дълбоко в себе си всичко, което чуваме, е същият глас, който чуваше и Моисей: „Остави ме намира. Ще те унищожа и ще те отхвърля. Много пъти те държах в ръцете Си. Носих те на ръце във всяка безнадеждна ситуация. Бях добър и грижовен Бог към теб. Но ти се провали доброволно и ужасно. И сега Аз се отказвам от теб. Ще намеря верен слуга, който ще ходи в пътищата Ми. Промених си мнението за теб. Не те искам повече, непокорен слуга.“

С две думи, ние сме изправени пред същата дилема като Моисей. Той знаеше, че Бог му беше приятел. Но не знаеше какво представлява Бог, когато в събранието имаше грях.

Тази сцена ни показва, че не е достатъчно да познаваме Бог като личен приятел. Виждате ли, от човешка гледна точка на това взаимоотношение, приятеля може да злоупотреби с доверието. От една страна Моисей можеше да каже: „Познавам Господ като мой приятел. И знам как реагира Той на нуждите ми. Той ми дава това, от което се нуждая, както би направил всеки приятел. И когато се моля, отговаря с милост.“

Но сега Моисей беше изправен пред въпроса: „Ами сега, когато имам златен телец в живота си? Какво става когато злоупотребя с доверието на близостта си с Бог? Ще продължава ли да благоволява в мен Той? Той е свят и чист, а аз скъсах връзката на завета с Него. Кой съм аз сега в очите на наранения си приятел?“

Да, говорил съм очи в очи с Него. Прекарал съм с Него много време и сме имали невероятна близост. Но това кара падението ми да изглежда още по-голямо. Съгреших ужасно срещу Святия Дух и Го наскърбих. Как ще се отнесе Той с мен? Господи, покажи ми кой Си, не само тогава когато нещата между нас са наред. Когато съм се разбунтувал и съм съгрешил – как ще реагираш? Ако нямам това откровение, няма да знам къде стоя в Теб?“

Не можеш да знаеш къде си в Господ докато не познаваш природата Му

Има едно Божие откровение, което всеки християнин трябва да разбира напълно. Трябва да знаеш как ще се отнесе Той към теб тогава, когато си съгребил.

Моисей знаеше всичко за това как Бог се отнасяше към грешниците. Моисей гледаше със свято благоговение, когато Господ отговори на закоравеното фараоново сърце с ужасно наказание. Бог унищожи египетската армия, понеже беше докоснала помазания Му народ. Моисей видя лично как Бог мразеше греха.

Той видя също и как реагира Бог на вярата и покорството. Моисей видя, когато Бог раздели Червено море свръхестествено пред народа Си, за да могат те да преминат в безопасност. По този начин Моисей позна Бог като свой освободител.

Моисей познаваше Бог и в Неговата святост. Господ му беше говорил от горящия храст, казвайки: „Моисей, Моисей, свали си обувките. Ти стоиш на свята земя.“

Но сега, в настоящата криза, Моисей не „познаваше“ Господ. Той въобще не познаваше Божията природа в такава ситуация. Моисей разбра, че вече не ставаше дума за близост. Не ставаше дума за това колко време се молеше или колко плодотворен е бил или колко вярно е служил. Каквото и да знаеше за Бог от преди, вече не важеше.

Ставаше дума за това, какво представляваше Бог, когато сред децата Му изригнаше грях. Моисей трябваше да знаеш нещо повече за Божията природа, нещо, което би донесло надежда. Трябваше да разполага с по-дълбока истина за Бог, нещо което щеше да върне народа Му в Неговото присъствие, в любящите Му обятия.

Моисей още не знаеше, но Бог щеше да му даде по-голямо откровение за славата и природата Си. Това откровение щеше да премине границата на приятелството и близостта. Това е откровение, което Бог иска да знаят онези Негови хора, които изпитват болка.

Господ каза на Моисей, че ще му покаже славата Си: „Ще направя да mine пред теб всичката Моя благост и ще провъзглася пред теб Името ГОСПОД“ (Изход 33:19). Тогава Той каза: „Не можеш да видиш лицето Ми, защото човек не може да Ме види и да остане жив... (но) Ето място при Мен, ти застани на канарата и когато минава славата Ми, ще те поставя в една пукнатина на канарата и ще те прикрия с ръката Си, докато премина.“ (33:20-22)

Еврейската дума за „слава“ в този пасаж означава „самия аз“. Бог казваше на Моисей: „Самият Аз ще премина покрай теб.“ Версията на Хелън Спърел на буквален иврит казва: „Ще те скрия в пукнатината на скалата и ще те предпазя с предпазната сила на мощта Си, докато премина.“

Бог казваше всъщност: „Да, провали се. Но Аз ще те поставя на сигурно място. Това място се намира в скалата. И искам да стоиш там. Не се съмнявай нито се страхувай. Ще ти дам откровение за това кой Съм.“

Бог открива славата, милостта и закрилата Си

Ето какво има предвид Павел когато казва, че сме „скрити в Христос“. Когато предадем Бог, когато съгрешим жестоко срещу Светлината - не трябва да се бавим в падналото си положение. Вместо това, ние бързо трябва да изтичаме при Исус, да се скрием в скалата. Павел пише: „Нашите бащи... всички са пили от едно и също духовно питие, защото пиеха от духовната Канара, която ги придружаваше - и тази Канара беше Христос.“ (1 Коринтяни 10:1, 4) Да се върнем обратно в сцената. Бог изсече място в скалата и постави Моисей на сигурно в нея. Той каза на слугата Си: „Самият Аз ще мина покрай теб. И ще ти покажа сърцето Си. Тогава ще разбереш кой Съм веднъж завинаги. Ще ти се изясни цялата Ми природа. И ще знаеш какво изпитвам в сърцето Си към теб, когато се провалиш.“

Както и Моисей, така и ние трябва да знаем какво означава да си в безопасност в пукнатината на скалата. В противен случай ще бягаме от Бог винаги, когато Го предадем. Бог ни обещава: „Не само, че ще те скрия на безопасно място, но ще те покрия там и ще те предпазя. Ще бъдеш в пълна безопасност, дори и в присъствието на Моята святост. Виждаш ли, има една друга страна на природата Ми, която трябва да познаваш. Ти съгреси много. Но Аз искам да се обърнеш към Мен с благочестива скръб. Ще те държа в безопасност в ръката Си, докато не получиш ясно откровение за милостта и благодатта Ми. Искам да видиш и разбереш кой Съм Аз. Но и ти като Моисей трябва да пожелаеш да разполагаш с това откровение. Трябва да извикаш: „Господи, покажи ми славата Си.“

Тук нека посоча, че Моисей също беше нарушил Божия закон. Когато той слезе от планината и видя хората да танцуват голи около златното теле, той се разгневи. Той взе каменните плочи, на които Бог беше написал 10-те заповеди и ги счупи в земята. „И гневът на Моисей пламна и той хвърли плочите от ръцете си и ги строши под планината.“ (Изход 32:19)

Това не беше свят гняв. Това беше горещият, човешки гняв. И беше грях. Библията описва Моисей като смирен, кротък Божи слуга. Но когато този слуга видя греха на народа, гневът му изби яростно. И той буквално счупи Божия закон, като разби плочите. Като Божи служител, това ме изпълва със свят страх. Това ми говори да не съм посмял да изляза срещу греха в Божия дом, с моя човешки гняв. Когато искам да се реванширам с плътската си ревност, да разкрия на хората само Божия гняв, аз нарушавам Закона. А трябва да вода народа Му обратно към милостта и закрилата.

В следващата сцена Моисей все още действа гневно. Той смля на прах златното теле. И накара народа да го изпие с вода. След което публично обвини брат си Аарон, първосвещеника. Аарон беше толкова изпълнен със страх и вина, че извика: „Да не пламне гневът на господаря ми!“ (32:22)

В този момент Моисей беше видял само Божия гняв. Той видя как Господ се разправи с греха. Но все още не беше виждал разкрита Божията доброта. Моисей все още нямаше пълна представа какво имаше в Божието сърце за народа Му. И поради това той не представяше Господ добре. Проповядваше само половината Евангелие. Както казва Яков: „човешкият гняв не върши Божията правда“ (Яков 1:20).

Ние не трябва да представяме погрешно Божия характер

Библията не казва дали Бог одобри гнева на Моисей тук. Но какво говореха действията на Моисей на Израел? Какво говореха те на езическия свят? Хората трябва да са си мислили: „Значи това представлява Бог, когато хората Му съгрешат. Ако издигнеш златен телец, Той ще се изправи срещу теб с гняв и яд. Ще те накара да пиеш горчива вода. Ще убие семейството ти и ще те отхвърли.“

Не, никога! Подобна представа за Бог е непълна. И предизвиква само страх. Като Господен служител аз знам, че не мога да проповядвам Божия гняв без да проповядвам милостта Му. Да, Господ е справедлив и, да, Той мрази греха. Божият гняв съществува. Но Той също е Бог на любовта. Той е милостив, търпелив, състрадателен и прощава.

Моисей действаше воден само от човешка ревност. Той вършеше всички тези неща без откровение за Божията милост. Той гърмеше с посланието си: „Аз съм на страната на Господ. Елате при мен всички, които съгрешихте. Ще отида при Господ и може би греховете ви ще бъдат изкупени.“ (виж Изход 32:30)

Библията казва, че точно това беше причината, поради която Бог не позволи на Моисей да влезе в Обещаната земя. Моисей предаде погрешна представа за Божията природа, за характера и славата Му. И Господ каза на този свят, скъп скровен служител: „Защото постъпихте невярно към Мен сред израилевите синове... ще видиш земята отдалеч, но няма да влезеш там, в земята, която давам на израилевите синове.“ (Второзаконие 32:51-52)

Ето колко сериозно приема Господ проблема за това, че някой представя погрешна представа за Него. Моисей не представи Бог цялостно, като Баща, който редува гнева и милостта си. И не позволи на Моисей да влезе в земята на обещанието. Бог посочи: „Не Ме осветихте сред израилевите синове“ (32:51).

Петър говори по този въпрос когато казва: „Но пазете свят в сърцата си Христос като Господ и бъдете винаги готови да отговаряте на всеки, който ви пита за основанията на вашата надежда, но с кротост и страхопочитание“ (1 Петрово 3:15). Какво точно казва Петър?

С две думи: „Не представяйте погрешно Бог на собствените си сърца.“ С други думи: „Разберете веднъж завинаги проблема с Божия характер.“ Това е единственият начин, чрез който можем да получим основа за надежда си. Виждате ли, ако не знаем как ще реагира Бог както в плодородно, така и в бунтовно време, как бихме могли да споделим това с другите? Ние ще Го представим само като съдия изпълнител, понеже не Го познаваме като любящ Баща.

“Основанията на вашата надежда“ (3:15). Петър казва: „Причината за вашата надежда е, че сте имали преживяване с Господ. Предали сте Го ужасно. Издигнахте златно теле в живота си. Но тогава се върнахте при скалата. Скрихте се в цепнатината, където почувствахте как ви пази ръката Му. А вие подложихте на изпитание простителността, милостта и любовта Му. Той ви прегърна отново. И ви възстанови, като ви помогна да пораснете в Него. Сега познавате Господ не само като свят Бог, но и като милостив Баща.

Сега запомнете това истинско откровение за славната Божия природа в сърцата си. То е самата основа на вашата надежда. Знайте, че ако някога бъдете изненадани или победени от греха, не трябва да бягате от Бог, не трябва да губите време изпитвайки вина. Можете да се върнете с покаяние и да се скриете в скалата. Там ще намерите цялата милост и любов, от които се нуждаете.“

Кое беше голямото откровение, което Бог даде на Моисей за Себе Си? Каква е истината за Него, която трябва да осветим в сърцата си? Тя е: „И ГОСПОД каза на Моисей.....: Бъди готов за сутринта и на сутринта се качи на Синайската планина... И ГОСПОД слезе в облака, застана там до него и провъзгласи Името ГОСПОД. ГОСПОД мина пред него и провъзгласи: ГОСПОД, ГОСПОД, Бог състрадателен и милостив, дълготърпелив и многомилостив, и истинен, който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не оставя ненаказан виновния“ (Изход 34:1-2, 5-7).

Това беше най-великото откровение, цялата картина на това кой е Бог. Господ каза на Моисей: „Ела до скалата сутринта. Ще ти дам надежда, която ще те подкрепи. Ще ти покажа сърцето Си такова, каквото не си го виждал досега.“ Какво беше Божието сърце? Каква беше „славата“, която измоли Моисей от Господ?

Ето я славата: Бог, който е „състрадателен и милостив, дълготърпелив и многомилостив, и истинен, който пази милост за хиляди поколения, прощава беззаконие, престъпление и грях, но никак не оставя ненаказан виновния“.

Христос е цялостният израз на тази слава. Всъщност, всичко което е в Отец е превъплътено в Сина. А Исус беше пратен на земята да ни донесе тази слава. По времето на Моисей, разбира се, Христос все още не беше въплътен, въпреки че беше в Бог. Но ние виждаме, че всичко, което Бог заяви тук за собствената Си природа е въплътено в Исус. Христос е милостив и славен, пълен с истина, чист и честен, както и прощава грях. Ще попиташ: „Ами последният стих? Бог казва, че няма да изчисти вината. Как е възможно това, след като е милостив и прощава?“ Стихът казва: „но никак не оставя ненаказан виновния, въздава беззаконието на бащите върху децата и върху внуците им до третото и до четвъртото поколение.“ (Изход 34:7)

Бог всъщност казва: „Ето я Моята слава: Аз предлагам милост, благодат, любов и прошка в изобилие. Но ако откажете тази слава, ако закоравите сърцата си, обикнете греха и откажете да тичате с Мен, ако не се покаете бързо и не вярвате в заветните Ми обещания да ви пазя, тогава сте виновни за най-големия от всички грехове. Това ще означава, че сте Ме отхвърлили и че сте се обърнали в страни от любящата Ми прегръдка.“

Истината е, че не съществува изцерение извън прегръдката на Исус. Можеш да говориш, че имаш голяма близост с Господ, че се молиш много, че получаваш мощни откровения. Но „осветил ли си Христос в сърцето Си“? Познаваш ли благодатта на изобилната Му надежда по време на падение и бунт? Можеш ли да разкажеш за тази надежда на всеки, който те попита? Можеш ли да свидетелстваш, че си бил възстановен от Исус след като си се поклонил на златното теле? Можеш ли да предложиш същата надежда и на други, така че те да се върнат при Христос както теб?

Може би се чудиш: какво се случва със склонните към грях вярващи, които се държат за това откровение от Христос в изобилната Му слава? Ако приемат милостта Му и бъдат възстановени, ще продължават ли да грешат? Откровението за изобилната любов ще ги накара ли да приемат греха лековато?

Ние трябва да видим само реакцията на Моисей към това чудесно откровение. Това, което направи този човек след това има голямо влияние върху мен: „Тогаво Моисей бързо се наведе до земята и се поклони, и каза: Господи, ако съм намерил сега Твоето благоволение, моля Те, нека дойде Господ между нас, защото това е коравовратен народ, прости беззаконието ни и греха ни, и ни вземи за Своя собственост.“ (Изход 34:8-9)

Моисей бързо падна по лице и се поклони. Даде му се мощно видение за невероятната Божия милост и любов. А сега в него се надигна нов глад за Божието присъствие. Изведнъж в сърцето му се надигна голям вик за прошка. И той започна свободно да признава греха си и да ходатайства за народа.

Кое причини тази промяна? Това беше откровението за Божията милост. Това беше мощната истина, която му се откри за любящото Божие сърце. Моисей знаеше, че е опростен. Чудя се дали той по-късно се запита: „Защо не извиках тихо Аарон на страна да го смърря? Защо извадих меч толкова бързо? Само да имах това откровение за Божията слава тогава?“

Ето как отговори Господ на вика на Моисей: „Ето, Аз правя завет. Пред целия твой народ ще извърша чудеса, каквито не са ставали по цялата земя в нито един народ. И целият народ, между който си ти, ще види ГОСПОДНОТО дело, защото е страшно това, което Аз ще сторя с теб.“ (34:10). Еврейският текст в този пасаж казва: „Със сигурност ще поставя в теб страха от Бог“ (Хелън Спърел).

Бог казваше: „Най-добрите ти дни предстоят, Моисей. Ще извърша чудеса сред народа Си. И това, което правя ще постави святия Ми страх в теб, както и в тези около теб.“ Просто казано - откровението за Божията слава ще доведе до страх от Бог.

Скъпи светии, осветете това откровение за Божията милост в сърцата си. Можете да се уверите от примера с Моисей, че това няма да ви доведе до грях. Всъщност, ако наистина приемеш изобилната Божия любов, това ще те накара да се покланяш. Ще се молиш: „Господи, що за Бог си Ти, след като ме обичаш независимо от падението ми? Що за Бог би ме намерил в греха ми и би ме завел обратно в пукнатината в скалата? О, на какъв Бог служи само. Искам светът да знае за Теб.“

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Where Do I Stand with the Lord?](#) / [Къде стоя в Господ?](#)